

26e zondag door het jaar: Niets dien is geen optie, 27 september 2026
Oecumenische dienst.

Het evangelie van deze zondag is op twee manieren confronterend.

Wie heeft de bevoegdheid ons nieuwe inspiratie te bieden om ons leven anders te leiden dan gewoonlijk?

Wie heeft de bevoegdheid ons in een spiegel te laten kijken met de opdracht:
Durf jezelf te zien met je kwaliteiten en te korten?

In de lijn van Johannes de Doper bewandelt Jezus de weg van de gerechtigheid.
Een rijk woord dat in Jezus' handelen ook liefde in sluit.

De dingen die Jezus doet en onderricht, gaan in tegen de ál te stipte uitleg van de Joodse Wet door hogepriesters en oudsten van het volk.

Toepassing van de wet brengt soms het hoogste onrecht teweeg.

Denk maar aan de toeslagenkwestie die al jaren onoplosbaar is.

Jezus is een dwarsligger: hij vergeeft zondaars; hij eet met tollenaars; neemt vrouwen op in zijn kring ; hij geneest zieken; praat met melaatsen; zet gebogen mensen rechtop.

Hij maakt Gods liefde en goedheid zichtbaar voor kleine en kwetsbare mensen.
Bovendien, weigert hij uitleg te geven over zijn bevoegdheid.

Hij ziet dat de religieuze overheden het antwoord wèl weten maar niet willen uitspreken. Zijn bevoegdheid namelijk komt uit de hemel.

Ziende willen ze dat niet-zien. Ze willen liever hun eigen wil doen dan de wil van de Vader in de hemel.

In de parabel die Jezus vertelt, wil hij de sociale en religieuze overheden een spiegel voorhouden. Maar die parabel is er ook voor ons. Kijk in de spiegel, en ontdek je ware zelf.

Kijk naar je schoonheid en je kwaliteit; geef toe dat er soms ook een lelijke kant is, en wil er wat aan doen.

Het mooiste spiegelverhaal dat ik ken, is het verhaal van juf Kiet Engels. Het is al tien jaar geleden dat zij uitgeroepen werd tot de beste lerares basisonderwijs.

Op een basisschool in het Brabantse Hapert worden vluchtelingenkinderen opgevangen in een speciale instroomklas.

Juf Kiet, streng maar invoelend, leert hun Nederlands en rekenen.

Ze smeedt kinderen uit verschillende landen samen tot één groep. Veel kinderen zijn geestelijk gewond; ze hebben wonden in hun ziel. Als je die aanraakt doet dat pijn. Door die pijn onder ogen te zien kan hij genezen.

Juf Kiet leert kinderen daarom in een spiegel te kijken. Ze geeft ze een bloem in handen en zegt: “ga eens in de spiegel kijken, en zie hoe mooi je bent”.

Veel kinderen durven niet goed in een spiegel te kijken.

Uit angst zichzelf te zien als beschadigde en tot in hun ziel gewonde mensjes.

Maar.... als ze durven kijken zien ze vaak een blij kind met bloem.

Kleine George uit Syrië durft helemaal niet. Hij slaapt slecht. Tekent kapotte huizen en vliegtuigen daarboven. Hoort als maar boem boem in zijn hoofd.

Hij is alle zelfvertrouwen en vertrouwen in mensen kwijt.

Dan loopt juf Kiet met haar hand op zijn schouder naar de spiegel en zegt: “Ik zie een hele lieve en leuke jongen. Hij heeft een mooie bloem in zijn hand”

George kijkt even op, en gelijk weer naar beneden. Hij kán zichzelf niet in de spiegel zien. Hij kan de confrontatie met zichzelf nog niet aan.

Kunnen wij de confrontatie aan wanneer Jezus ons met zijn bevoegdheid gebiedt in de spiegel te kijken en vraagt:

wat doe jij aan gerechtigheid in de wijngaard van deze wereld?

Zie jij in de spiegel een rechtvaardig mens? Zie jij iemand die de wil van God doet? Zie jij iemand die doet wat hij zegt? Zie jij een onkreukbaar persoon?

Als ik in de spiegel kijk, dan zie ik heel wat kreukels en schrammen. Dingen die ik beloofde en niet deed. Opgaven die ik wel zag maar verzuimde te doen.

Opties die ik afwoog maar niet volbracht.

Misschien hebt u dat ook wel: “als ik eerlijk in de spiegel kijk...., ben ik dan zo?”

De confrontatie met je zelf aan gaan valt lang niet altijd mee.

Je geweten onderzoeken en jezelf onder ogen komen

brengt je tot het besef dat je nog niet de mens bent

waartoe God je geroepen heeft:

een mens te zijn waar Gods goedheid doorheen straalt.

Zo’n confrontatie is pijnlijk en heilzaam tegelijk.

Het thema van deze viering is : “Niets doen is geen optie”, maar ook: “iets doen is een optie”. Een optie is een manier van naar de samenleving kijken die tot handelen leidt.

Een handeling waarvoor we vrij kiezen die wél of niet te doen.

Een handeling die de wijngaard verzorgt; een handeling waarvan we zien dat het goed zou zijn, maar waar we niet altijd toe komen.

Tussen ‘doen’ en ‘niet-doen’ ligt de weg van de bespiegeling.

In deze vredesweek worden wij geconfronteerd met de reële dreiging van een Derde wereldoorlog. Het spel van Poetin en Trump! Of ...hebben wij een Heer die bevoegd is tot vrede op te roepen?

De overheid wil bijna dertig miljard euro uitgeven aan de wapenwedloop.

Sterker zijn dan de tegenstander als weg naar vrede!

Zou het ook niet een optie zijn om in ons land de verharding te verzachten en de tegenstellingen te overbruggen.

Kan het een optie zijn de samenleving op te roepen tot geestelijke weerbaarheid? Als het gelijk van de één het ongelijk is van de ander, kan er nooit iets ontstaan van éénheid in de samenleving!

Brengen wij op gewapende wijze de gerechtigheid van het Rijk van God nabij?

Een weerbare samenleving bouwen vraagt om concrete stappen.

Alle vluchtelingen moeten zo spoedig mogelijk Nederlands leren.

Wil ik dan iemand helpen om zijn inburgeringsexamen te doen?

Gewortelde kinderen verban je niet naar hun onbekende landen.

Leef ik mee met de familie Babayants in Kampen?

Protesteer ik wanneer de Tweede Kamer Moslims aantast in hun religieuze grondrechten? Een flink deel van de Tweede Kamer ontzegt nú al de christenen hun publieke rol in de samenleving!

We moeten de eenzaamheid van de ouderen bestrijden.

Zoek ik mensen op? Ben ik lid van een bezoekgroep?

Sinds die mensen hier zijn komen wonen gaat de buurt achteruit.

Ben ik ooit bij een Turks of Marokkaans gezin op visite geweest?

Zelfs wanneer we worden uitgenodigd tot vrijwilligerswerk

In de kerk, zeggen velen van ons nog vaak:

“ja ik wil dat allemaal wel, maar er komt zo weinig van”.

Gegarandeerd: U krijgt nooit een briefje vanuit de hemel gestuurd waarop staat: “Word bezoeker van ouderen in een verpleeghuis”; “ga het koor versterken”, “geef je op voor diaconie groep”

Als u echt naar rechtschapenheid en deugd wil leven – dus als een mens die “Ja Vader” zegt -, dan maak je keuzes die bij jou passen. Dan ga je je inzetten in wat je kunt. Dan hoor je, dan zie je waar jouw krachten nodig zijn.

De vitaliteit van de gemeente en de parochie; de leefbaarheid van onze dorpen, hangen voor een groot deel af van uw “uw neen woord” en “dan toch gaan”.

Als u “ja-zegt” en “er niet toe komt om te gaan”, dan zegt Jezus: “Ken je de parabel van de Vader en zijn twee zonen?”

Het is voor niemand gemakkelijk om in de spiegel te kijken en zich af te vragen

Hoe kan ik een kind van God worden dat “ja” zegt en ook nog eens “ja “doet?

Jezus pakt ons vandaag als Juf Kiet bij de schouder, zet ons voor de spiegel neer en zegt: “ik zie in jou een hele mooie zuster of broeder die veel talenten heeft.

Blijf kijken, blijf kijken, dan zie je wat je kunt.”

Het Syrische jongetje George tekent geen kapotte huizen meer maar bomen, auto’s en bloemen. Hij kijkt in de spiegel en lacht naar zichzelf.

pastor Tom Buitendijk o.carm.